

Sygn. akt I CNP 32/12

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon

w sprawie ze skargi S. Spółki z o.o. w Z. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 21 grudnia 2009 r., wydanego w sprawie
z powództwa Gminy N.
przeciwko S. Spółce z o.o. w Z.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 września 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 21 grudnia 2009 r. Sąd Okręgowy utrzymał w mocy w części wyrok zaoczny z dnia 27 maja 1999 r., w sprawie z powództwa Gminy N. przeciwko S. spółka z o.o. z siedzibą w Z., o zapłatę.

Pozwana wniosła skargę na podstawie art. 424¹ k.p.c., w której żądała stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga dotyczy wyroku sądu I instancji, podlega zatem ocenie z perspektywy kryteriów z art. 424¹ § 2 k.p.c. Przepis ten uzależnia dopuszczalność skargi od kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek: istnienia wyjątkowego wypadku oraz występowania niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

Skarżący nie wykazał, że w przedmiotowej sprawie wystąpił wyjątkowy wypadek, który uniemożliwił mu złożenie apelacji od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21 grudnia 2009 r. Analiza sprawy będącej przedmiotem skargi wskazuje też, że nie został naruszony art. 217 k.p.c. i art. 233 k.p.c. Tym samym brak jest podstaw dla przyjęcia, że stanowisko Sądu Okręgowego zajęte w zaskarżonym wyroku narusza podstawowe zasady porządku prawnego lub konstytucyjne wolności albo prawa człowieka i obywatela. Skarga podlega zatem odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji.